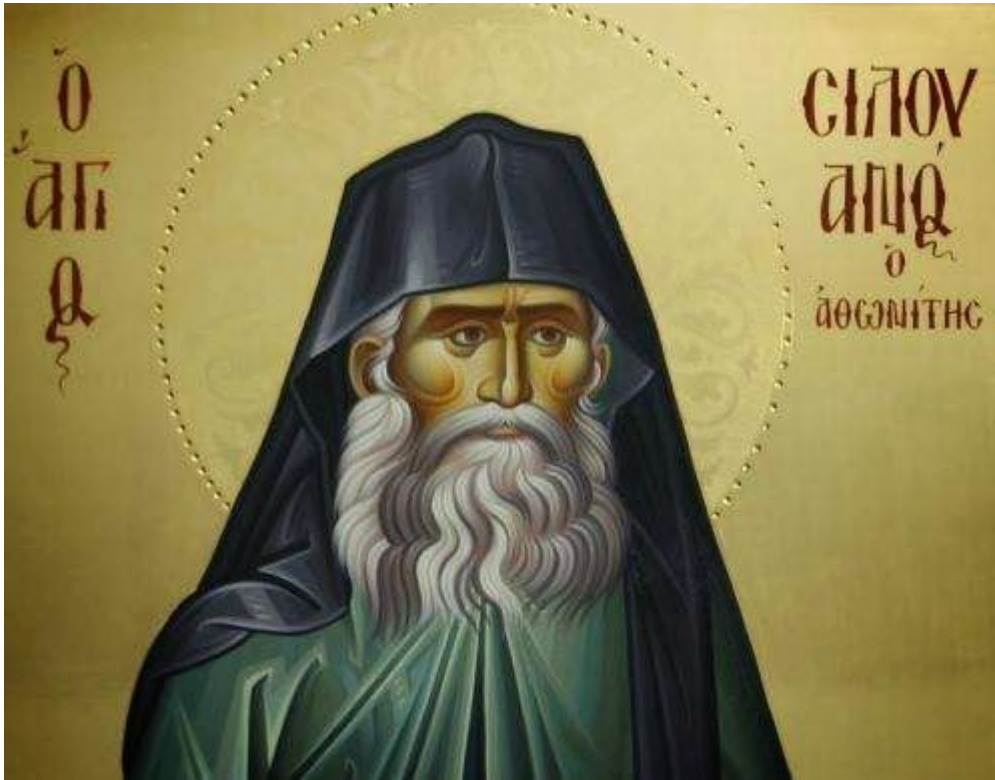

Το Θαύμα της Προσευχής των Θλιμμένων και

ΑΓΙΟΣ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ Ο

ΑΘΩΝΙΤΗΣ
(1866-1938)

«Ο Κύριος, δεν ευαρεστείται με την προσευχή των υπερηφάνων. Όταν όμως θλίβεται η ψυχή του ταπεινού ανθρώπου, ο Κύριος πάντα την εισακούει.

Ένας γέρος ασκητής, που ζούσε στις πλαγιές του όρους Άθω, είδε ότι οι προσευχές των μοναχών ανέβαιναν στους ουραμούς και εγώ δεν εκπλήττομαι γι' αυτό.

Ο ίδιος γέροντας, όταν ήταν μικρός και έβλεπε την στεναχώρια του πατέρα του για την ανομβρία που απειλούσε να καταστρέψει την συγκομιδή, απομακρύνθηκε στο βάθος του κήπου και προσευχήθηκε:

“Κύριε, Εσύ είσαι Ελεήμων, Εσύ μας δημιούργησες, Εσύ μας τρέφεις και μας ενδύεις όλους. Βλέπεις, Κύριε, πώς στενοχωριέται ο πατέρας μου για την ανομβρία. Ρίξε τώρα βροχή στην γη!”.

Και τα σύννεφα κάλυψαν τον ουρανό και κατέβηκε η βροχή και πότισε την γη.

Ένας άλλος γέροντας που ζούσε κοντά στην θάλασσα, μου διηγήθηκε το εξής:

“Ήταν μια νύχτα σκοτεινή... Ο αρσανάς, ήταν γεμάτος από ψαρόβαρκες. Ξέσπασε θύελλα και πολύ γρήγορα δυνάμωσε. Οι βάρκες, άρχισαν να χτυπούν η μία την άλλη. Οι άνθρωποι προσπαθούσαν να τις συγκρατήσουν, αλλά αυτό ήταν αδύνατον μέσα στην βροχή και την θύελλα. Επικρατούσε μεγάλη σύγχυση. Οι ψαράδες, φώναζαν με όλη τους την δύναμη και ήταν φοβερό να ακούς κραυγές φοβισμένων ανθρώπων! Λυπήθηκα τον λαό του Θεού και άρχισα να προσεύχομαι με δάκρυα:

Κύριε, κάνε την θύελλα να κοπάσει! Σταμάτησε τα κύματα! Λυπήσου τους πονεμένους ανθρώπους Σου και σώσε τους!’.

Και σταμάτησε η θύελλα, γαλήνεψε η θάλασσα, και οι άνθρωποι, με ειρήνη πλέον, ευχαριστούσαν τον Θεό’.

Υπήρξε εποχή που νόμιζα ότι ο Κύριος κάνει θαύματα μόνο με τις προσευχές των αγίων. Τώρα όμως έμαθα ότι ο Κύριος θα κάνει το θαύμα Του και στον αμαρτωλό, αμέσως μόλις ταπεινωθεί η ψυχή του. Γιατί, όταν ο άνθρωπος μάθει την ταπείνωση, τότε ο Κύριος εισακούει τις προσευχές του.

Πολλοί λένε, από έλλειψη πείρας, ότι “ο τάδε άγιος έκανε θαύμα”, αλλά εγώ έμαθα ότι το Άγιο Πνεύμα που ζει μέσα στον άνθρωπο κάνει τα θαύματα. Ο Κύριος “πάντας ?νθρώπους θέλει σωθ?ναι” (Α΄ Τιμ. β΄ 4) για να μένουν αιώνια μαζί Του. Γι’ αυτό και ακούει τις προσευχές του αμαρτωλού ανθρώπου και, αυτό, ή για το όφελος των άλλων ή για αυτού του ίδιου που προσεύχεται».

Από Rousou Mina

Πηγή: tilegrafima.gr